

[Jørgen Estrup]

nymitet, på den ene side og hensynet til den demokratiske proces og den indflydelse, som vil være umulig at spore, hvis man 100 pct. henholder sig til anonymitet, på den anden side. Den afvejning er der ingen af os der kan frigøre sig for. Ensidigt at kræve anonymitet uanset beløbenes størrelse, uanset hvilke interesser der er på spil, er det samme som at sige, at man ikke ønsker at tilgodese demokratiet. Det synes jeg ville være en uheldig konklusion at drage, og den har vi da heller ikke draget på en række andre punkter; jeg behøver blot at minde om, hvad man gør med hensyn til monopollovgivning og lign.

Endelig vil jeg i ganske få ord sammenfatte de ting, som er sagt af de andre ordførere for regeringspartierne om anonymitet, og en række af de problemer, som i øvrigt kunne tages frem som lovgivningsspørgsmål og vanskeligheder. Jamen det er jo præcis det, vi har lovgivningen til.

Dette er et beslutningsforslag, oven i købet et ganske enkelt beslutningsforslag med ganske klare, korte principper, og ikke udtryk for, hvilke detaljer vi skal have ind i lovgivningen til sin tid. Det havde været ganske nemt for ordførerne at give tilslutning til det og henvise resten til afklaring under lovgivningsprocessen. Det ville man ikke gøre, og det er efter min mening oplagt regeringspartiernes holdning, at jo mere man kan få lagt låg på, desto bedre.

Jeg synes ikke mindst, at det var lidt trist at høre hr. Bjørn Elmquist sige, at det rigtige problem var tvangsbidragene. Jamen i foråret kunne vi jo heller ikke få nogen tilslutning til forslaget derom, hverken fra Venstre eller fra de øvrige regeringspartier.

Til hr. Dohrmann, som anførte, at det nok var tvivlsomt, om Det Radikale Venstre nu egentlig mente dette her, vil jeg sige, at jeg tror, hr. Dohrmann kunne få rigeligt stof til eftertanke ved at lytte til denne debat og sammenligne den med det, der skete for et års tid siden. Der var én stor forskel, og det var en klar melding fra Socialdemokratiet. Det er forhåbentlig også den, der nu vil kunne bære dette forslag igennem. Hvis hr. Dohrmann havde siddet i Det Politisk-Økonomiske Udvalg i foråret, ville han nok have været helt klar over, hvad det var, der skete, og hvorfor man ikke kunne komme længere.

I Det Radikale Venstre ser vi frem til, at der nu kan skaffes et flertal for dette forslag; vi mener, at det relativt hurtigt burde kunne komme igennem en udvalgsbehandling.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Det skal alene være nogle ganske få bemærkninger til hr. Jørgen Estrup. Jeg forstår, at det er forslagsstillernes ønske, at vi skal komme videre i sagen, så lad os holde os til det. Derfor skal jeg undlade at beskæftige mig med spørgsmål af teknisk karakter og i det hele taget spørgsmål om, hvordan man kan udforme en lovgivning, der virker. Jeg vil bare konstatere, at de rent saglige indvendinger, der under det samråd, der er omtalt, fremkom imod Det Radikale Venstres tidligere forslag om offentliggørelse, har hr. Jørgen Estrup i det store og hele overhørt, ligesom han har undladt at gøre sit nuværende forslag mere klart. Men det kan vi selvfølgelig vende tilbage til, og jeg gentager, at vi selvfølgelig vil vende tilbage til den bistand, man ønsker, med hensyn til udformningen.

Men jeg forstod, at hr. Jørgen Estrup, der godt kan lide at samle på flertal, nu kunne konstatere, at der var to flertal. Der var et flertal, mente hr. Jørgen Estrup, for gennemførelsen af dette forslag, og hr. Jørgen Estrup tilkendegav også den opfattelse, at der var et flertal for det forslag, man ikke har fremsat denne gang, men fremsatte sidste gang, altså forslaget om at hindre tvangsbidrag.

Det er jo en ganske interessant situation, for hvad sker der ved, at man gennemfører et beslutningsforslag som det foreliggende? Det forpligter jo ingen. Det kan i hvert fald ikke forpligte andre end regeringen, der kan sige: Jamen så vil regeringen fremsætte et lovforslag på det grundlag. Det er hævdet i anden forbindelse, men der er jo ingen begrænsning i forslaget. Når man kan stå her og konstatere, at der er flertal for begge forslag, må et regeringsforslag, hvis det skal udarbejdes efter en eventuel vedtagelse af beslutningsforslaget, selvfølgelig omfatte begge dele, så det må vi hellere for en ordens skyld gå i gang med nu, og det vil vi da gerne gøre.

Vi har på forhånd fået at vide, hvordan hr. Jørgen Estrup og hans parti vil stemme til et sådant lovforslag. Jeg går også ud fra efter de bemærkninger, der fremkom fra Fremskridtspartiet, at dette parti vil stemme for det – altså beg-